

KALÁSZ MÁRTON

Capricciók

Conznak, 821

*kívánd nekik a szenvedést
ne köhécselj ajtók előtt
mielőtt elvonnák az óvadékot
amelyből nem elmeború
a világ kedveztetethetne nagy sebeket
ne szánj meg, figyelmeztetésül
lehetne minden annál csúfabb
kietlenebb, sebbel aludni
gyógyszer inkább, s csak lassú
méregömleny, legjobb, ha fölnyitom
a levelet, nyílt játéka: miután
a névhez átgúrt képzet kérdő azonosulás
szép, azonnali kikérkedés, nem tétovázó
rém-látás egy téltűzte írásvégre*

Napsütés

*visznek a napsütésre
mondtuk, kétszer havonta
engedélyezve a létláthatásom
még savanyú hérvége van
fölnyomom orrom az üveghez
gyermek, mint kiért rásajog
fájó szép lelünk az alkati fényre
bár kamránkra szárnyatlan árnyék
suhog megintcsak valahonnan
vagy ablak előtt, a folyó felől
leszorul az ép gally ingadozása
part alá, míg a napsütésre
megengedve épp a létláthatásom
engedve, ha ma nem, holnap gyere*